

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ

Ἀφοῦ τὸ ὄνομα τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐν Χανίοις Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος εἶνε εἰς ὅλων τὰ χεῖλη, ἀφοῦ αὐτὸς ἐγένετο ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου, ἡ ἀπειλοῦσα νὰ ταράξη τὰς ἐπ' ἀγαθῷ ὑφισταμένας ἐναρμονίους σχέσεις μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικῆς καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπικρατείας, ἀπαραίτητον ἐκρίναμεν χάριν τῆς περιεργείας τῶν πολλῶν νὰ παραθέσωμεν τὴν εἰκόνα καὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ποικίλην πινακοθήκην τοῦ Ἀστεος.

Ἡ Τουρκία δὲν ἔχει ἀφορμὰς νὰ διέχεται συμπαθῶς πρὸς τὸν Γεώργιον Ζυγομαλᾶν, ἀδελφὸν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ τέως ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1854, ὅτε ἦτο ἀκόμη μεράκιον δεκατεσσάρων ἐτῶν, ἔσπευσε ν' ἀγωνισθῇ εἰς τὴν τότε ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπανάστασιν. Συνελήφθη ὁμῶς ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν γονέων του καὶ ἀπεστάλη εἰς Μασσαλίαν, ὅπου ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ αὐτόθι Λύκειον.

Εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν εἰσήχθη ἀπὸ τοῦ 1862, διετέλει δὲ ἀπὸ τοῦ 1874 γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος, προαχθεὶς εἰς ὑποπρόξενον κατόπιν καὶ τιμηθεὶς διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς ὑπηρεσίας ἃς παρέσχετο εἰς τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Παυθεὶς ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, διωρίσθη ὅχι πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς ἐνεστῶσης Διευθυντῆς τοῦ Γενικοῦ Προξενείου Χανίων.

Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις, ἥτις ἀπὸ τινος χρόνου ἐγένετο ὑπὲρ τὸ δέον εὐερέθιστος καὶ ἐπιζητεῖ ἀφορμὰς πρὸς ἐριδα, σκανδαλώδη εὐρίσκουσα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τὴν διαγωγὴν τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ ἐποίησεν ἐπανειλημμένας παραστάσεις πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, τὸ δὲ διπλωματικὸν τοῦτο ἐπείσῳδιον τοσοῦτον ἐτραχύνθη ἐπ' ἐσχάτων, ὥστε καὶ εἰς ἀπειλὴν ἀποπομπῆς προέβη ἡ Πύλη, παροξυνομένη ὑπὸ τῶν εἰσηγήσεων τοῦ ἀξίου αὐτῆς ἀντιπροσώπου ἐν Κρήτῃ Σάββα

πασᾶ. Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐμμένει ἀνένδοτος εἰς τὸ δικαίον τῆς καὶ τὸ ζήτημα ὑφίσταται ἀκόμη ἐκκρεμῆς, πιθανῶς δὲ θὰ μείνῃ τοιοῦτο ἐπὶ ἀρκετὸν εἰσέτι χρόνον, ἐπειδὴ ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις ποθοῦσι νὰ ἔχωσι καὶ ἓνα ἐπὶ πλέον ἀνοικτὸν λογαριασμὸν πρὸς εὐρεσιν ἀφορμῆς διὰ σοβαρωτέρων ἐπιπλοκῆν. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ὁ κ. Ζυγομαλᾶς μένει εἰς τὴν θέσιν του ὑπὸ τὴν περιέργον ιδιότητα τοῦ casus belli ἐν εἰδὲ κορσέρβας, χρησιμοποιοησομένου κατὰ τὸν κατάλληλον καιρὸν, ἢ τὴν τοῦ φωσφορικοῦ πυρείου δι' οὗ πιθανῶς πρόκειται ν' ἀνάψῃ ἡ ἀπειλοῦσα πάλιν τὴν Ἀνατολὴν πυρκαϊά.

ΟΤΙ ΦΘΑΣΗ

Ὁ Δεκαστριάδης εἶνε ὀλίγον δυσήκοος.

Προχθὲς μεταβαίνει εἰς τὴν βουλὴν καὶ λαμβάνει θέσιν ἀκροατοῦ. Προσπαθεῖ ὁμῶς ν' ἀκούσῃ τίποτε, θέτει τὰς παλάμας του παρὰ τὰ ὠτά του, κύπτει πρὸς τὰ ἔμπρός, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐπὶ τέλους ἀπελπισθεὶς στρέφεται πρὸς τὸν γείτονά του καὶ τῷ λέγει σοβαρῶς:

— Θὰ εἶνε μυστικὴ ἡ συνεδρίασις !....

+++

Ἡ πενθερὰ τοῦ φίλου μας Γ.... ἀπέθανε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκ περιπνευμονίας.

Μετὰ τὴν κηδείαν, ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς τῶν παρευρισκομένων πλῆκει τὸ ἐγκώμιον τῆς μακαρίτιδος.

— Ἀ! ἦτο λαμπρὰ γυναῖκα!, λέγει, τί καλή, τί ἀγαθὴ! Ἦτον ὁ φοῖνιξ τῶν πενθερῶν!

Ὁ τεθλιμμένος γαμβρὸς ἀκούων τοῦτο ἀνατινάσσεται περὶ τρομος, ἀναμιμνησκόμενος τῆς μυθολογικῆς παραδόσεως, καθ' ἣν οἱ φοῖνικες ἀναγεννῶνται ἐκ τῆς τέφρας τῶν....

+++

Ἀττικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι:

«Καφφερεῖον ὁ Μερέλαος».

Τί ἐνθαρρυντικὴ ἐπιγραφή διὰ τοὺς ἐκ τῶν πελατῶν τοῦ νυμφευμένους!

+++

Καὶ ἄλλη:

Παρὰ τοὺς Ἀγίους Θεοδώρους: «Καφφερεῖοι ὁ Ἀστήρ». Καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τοῦ γαλλιστί: «Caffé l'Astre».

+++

Αἱ φαιδρότητες τοῦ θανάτου.

Ἐκ νεκρωσίου τοιχοκολληθέντος εἰς τὰς ὁδοὺς πρό τινας: «Τὴν σεβαστὴν ἡμῶν μητέρα, δυχატέρα καὶ ἀδελφὴν, ὡς καπνὸς ἐκλείψασα, κηδεύαμεν σήμερον».

Ἀξενίσει